

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. július 31.
(OR. en)

11515/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0189 (COD)**

PI 107

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. július 27.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 365 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 365 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 365 final

Brüsszel, 2018.7.27.
COM(2018) 365 final

2018/0189 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni
Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

Ez a javaslat az Európai Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez (a továbbiakban: a genfi szöveg) történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatához kapcsolódik.

E bizottsági javaslat célja egy olyan jogi keret biztosítása, amelynek révén az Unió ténylegesen is részt vehet a WIPO Lisszaboni Uniójában, amint az Unió a genfi szöveg szerződő felévé válik.

A genfi szöveg 9. cikke szerint valamennyi szerződő fél köteles saját területén, saját jogrendszerének és gyakorlatának keretein belül, ugyanakkor a jelen szöveg feltételeivel összhangban biztosítani a lajstromba vett eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmát, amely a saját területén elutasítás, lemondás, megsemmisítés vagy törlés tárgyát is képezheti. A genfi szöveg 6. cikke (5) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a nemzetközi lajstromozás napjától kezdődően oltalom alá kell vonni a lajstromba vett eredetmegjelölést vagy földrajzi jelzést minden olyan szerződő fél területén, amely a 15. cikkel összhangban nem utasította el az oltalom alá vonást, vagy amely a Szellemi Tulajdon Világszervezete Nemzetközi Irodájának a 18. cikkel összhangban megküldte az oltalom alá vonásról szóló értesítést. A Lisszaboni Megállapodás, valamint a Lisszaboni Megállapodás genfi szövege szerinti Közös Végrehajtási Szabályzat 9. szabálya (1) bekezdésének b) pontja kimondja, hogy az elutasítást a 6. cikk (4) bekezdése szerinti, a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított egy éven belül be kell jelenteni. A 29. cikk (4) bekezdése esetében ez a határidő egy évvel meghosszabbítható.

Ennek alapján amint az Unió a genfi szöveg szerződő felévé válik, a lisszaboni rendszer szerinti oltalom érdekében be kell nyújtania a földrajzi árujelzők uniós nyilvántartásaiból összeállított, az uniós földrajzi árujelzőket tartalmazó listát (ehhez az uniós tagállamok megegyezése szükséges). Ezt a listát a tagállamokkal folytatott konzultáció alapján, az EU által kötött, a földrajzi árujelzőkre vonatkozó egyes kétoldalú nemzetközi megállapodásokban alkalmazott bevett gyakorlatot és módszertant követve kell összeállítani (figyelembe véve a termelési és kiviteli értéket, az egyéb megállapodások szerinti oltalmat, valamint az érintett harmadik országokban tapasztalható aktuális vagy lehetséges visszaéléseket, továbbá a tagállamok közötti egyensúlyt), figyelembe véve a Lisszaboni Unióban tagsággal rendelkező harmadik országok által lajstromba vett földrajzi árujelzők hatályát. Az Uniónak a Lisszaboni Unióhoz történő csatlakozását követően az Unióban oltalom alatt álló és lajstromozott további földrajzi árujelzők nemzetközi lajstromozásának bejelentésére a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy termelői érdekcsoport kérésére kerülhet sor.

A genfi szöveg sajátosságainak figyelembe vételével be kell vezetni a szerződő fél harmadik országokból származó és nemzetközi lajstromba vett eredetmegjelölések és földrajzi jelzések Bizottság általi értékelésére szolgáló megfelelő eljárásokat, valamint az azzal kapcsolatos felszólalási eljárásokat.

A szerződő fél harmadik országokból származó és nemzetközi lajstromba vett eredetmegjelölések és földrajzi jelzések Unió általi érvényesítése a genfi szöveg III. fejezetével összhangban történik. A genfi szöveg 14. cikke különösen azt írja elő valamennyi szerződő fél számára, hogy hatékony jogorvoslati eszközöket bocsásson rendelkezésre a lajstromozott eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmához, továbbá saját jogrendszerétől és joggyakorlatától függően rendelje el, hogy az oltalmat biztosító jogi eljárásokat hatóság vagy valamely érdekelt fél – természetes vagy jogi, köz- vagy magánszektorbeli személy – is kezdeményezhesse. Az Unióban oltalmat élvező vagy használt korábbi védjegyek, valamint nemzetközi lajstromba vett eredetmegjelölések vagy földrajzi jelzések együttes fennállását lehetővé kell tenni, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács 2012. november 21-i 1151/2012/EU rendelete 15. cikkének második bekezdésében megállapított feltételek értelemszerűen teljesülnek.

Hét uniós tagállam tagja a Lisszaboni Uniónak, és így elfogadta a harmadik országokból származó elnevezések oltalmát. Ahhoz, hogy e tagállamok rendelkezzenek az Uniónak a Lisszaboni Unióhoz történő csatlakozása előtt vállalt nemzetközi kötelezettségeik teljesítésére szolgáló eszközökkel, olyan átmeneti rendelkezéseket kell bevezetni, amelyek hatása csak nemzeti szinten jelentkezik, és nem befolyásolják az Unión belüli vagy a nemzetközi kereskedelmet.

Méltányosnak tűnik, hogy eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés nemzetközi lajstromba vételére vonatkozó bejelentés Nemzetközi Irodához történő benyújtásáért fizetendő díjat, továbbá a nemzetközi lajstromba történő egyéb bejegyzések tekintetében, valamint a kivonatok, igazolások vagy a nemzetközi lajstrom tartalmával kapcsolatos információk kiadásáért fizetendő díjakat az a tagállam viselje, amelyből az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés származik.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A mezőgazdasági termékeket illetően az EU kidolgozta a földrajzi árujelzők oltalmának egységes és részletes rendszerét a borok (1970), a szeszes italok (1989), az ízesített borok (1991), valamint az egyéb mezőgazdasági termékek és élelmiszerek (1992) vonatkozásában. E rendszerek révén az érintett termékek oltalom alatt álló elnevezései egyetlen bejelentési eljárás alapján az egész EU-ban széles körű oltalmat élveznek. A legfontosabb rendelkezéseket a bor vonatkozásában a 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelet, az ízesített borok vonatkozásában a 2014. február 26-i 251/2014/EU rendelet, a szeszes italok vonatkozásában a 2008. január 15-i 110/2008/EK rendelet, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek vonatkozásában pedig a 2012. November 21-i 1151/2012/EU rendelet tartalmazza.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat összhangban áll a földrajzi árujelzők oltalmának kétoldalú, regionális és többoldalú megállapodások révén történő elősegítésére és megerősítésére irányuló általános uniós politikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A Szerződés tárgyát figyelembe véve a rendeletnek az Európai Unióról szóló szerződés 207. cikkén kell alapulnia.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A Lisszaboni Megállapodás genfi szövegének aláírásával kapcsolatban az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Ez az Európai Bíróság C-389/15. számú, Bizottság kontra Tanács ügyben 2017. október 25-én hozott ítéletéből következik, amely kimondta, hogy a felülvizsgált Lisszaboni Megállapodás tervezete, azaz a genfi szöveg alapvetően az Unió és a harmadik államok közötti kereskedelem elősegítésére és szabályozására irányul, másfelől e kereskedelemre közvetlen és azonnali hatásokat gyakorol, és így a megtárgyalása azon kizárólagos hatáskörbe tartozik, amelyet az EUMSZ 3. cikkének (1) bekezdése biztosít az Unió számára az EUMSZ 207. cikkének (1) bekezdésében említett közös kereskelempolitika területén.

Az Európai Unióról szóló Szerződés (EUSZ) 5. cikkének (3) bekezdése szerint a szubszidiaritás elve nem vonatkozik az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozó területekre.

- **Arányosság**

A javasolt intézkedések nem haladják meg az arra irányuló célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy oly módon vegyen részt a Lisszaboni Unióban, amely biztosítja az uniós földrajzi árujelzők hatékony védelmét.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az Európai Uniónak a Lisszaboni Unióban való tagságának megvalósításához az Európai Parlament és a Tanács rendelete a megfelelő jogi eszköz, mivel ez biztosítja mindkét intézmény jogalkotási előjogait.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Nem alkalmazható

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő uniós csatlakozás ütemterve 2017. december 21-én jelent meg, amely szerint az érdekelt felek 2018. január 18-ig nyújthatták be észrevételeiket. A megadott határidőig 8 észrevétel érkezett. Egy kivételével mindegyik pozitívan viszonyult a kezdeményezéshez, és támogatta az EU csatlakozását. Három észrevételben azt a nézetet fogalmazták meg, hogy az EU-nak fel kell gyorsítania a nem mezőgazdasági földrajzi árujelzők elismerésével és oltalmával kapcsolatos vitát. Két észrevételben ellenezték a szűkített listát, mivel az Unió valamennyi földrajzi árujelzőjének élveznie kellene a genfi szöveg szerinti oltalmat.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Az AND International által 2012 októberében készített, „Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)” című tanulmány

(http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en) azonosította, hogy az EU földrajzi jelzésekkel kapcsolatos politikája milyen előnyökkel jár a következő csoportok számára: fogyasztók (minőségbiztosítás), termelők (a rendszer a minőségi előírásokat teljesítő valamennyi termelő előtt nyitva áll; tisztességes verseny; felár; hatékony oltalom), a társadalom egésze (értékes termékek vidéki területekhez való kötődése; hagyományörzés; a termelők és a fogyasztók újra kapcsolatba kerülnek egymással) és a környezet (a hagyományos termékek adott tájakhoz és gazdálkodási rendszerekhez kötődnek). A 27 EU-tagállamban lajstromba vett 2768 földrajzi árujelzőre vonatkozó, 2005–2010 közötti gazdasági adatok értékelése során a tanulmány különösen azt állapította meg, hogy egy földrajzi árujelzővel ellátott termék ára átlagosan 2,23-szor magasabb, mint egy földrajzi árujelzővel nem ellátott termék ára. 2010-ben az uniós földrajzi árujelzővel ellátott termékek eladási értéke (az összes ágazatban) 54,3 milliárd EUR volt (az élelmiszerek és italok teljes uniós ágazatának 5,7 %-a); az uniós földrajzi árujelzővel ellátott termékek exportértéke a becslések szerint 11,5 milliárd EUR (az uniós élelmiszer- és italgyártás exportjának 15 %-a).

- **Hatásvizsgálat**

A minőségi jogalkotásnak a kezdeményezéssel kapcsolatos követelményei nem terjednek ki a hatásvizsgálatra, végrehajtási tervre vagy nyilvános konzultációra.

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatás kimondja, hogy csak akkor kell hatásvizsgálatot végezni, ha van értelme, és ezt eseti alapon kell mérlegelni. Elviekben nincs szükség hatásvizsgálatra, ha Bizottságnak korlátozott a választási lehetősége, vagy egyáltalán nincs is. Jelen esetben is erről van szó, mivel a Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozás az Uniónak a genfi szöveg által érintett kérdésekkel kapcsolatos kizárólagos hatáskörének ismeretében garantált, és mivel e lépés logikus következménye lenne a lisszaboni rendszer felülvizsgálati folyamatának, amelyben az EU is részt vesz. A jelen rendelettervezetben javasolt intézkedésekre annak biztosításához van szükség, hogy az Európai Unió helyesen alkalmazza a genfi szöveget.

Az EU tagsága számos előnnyel jár. A tagság biztosítaná, hogy az uniós szinten lajstromba vett, azonban a Lisszaboni Unióban tagsággal rendelkező 7 EU-tagállamban lajstromba nem vett jelenlegi és jövőbeli földrajzi árujelzők a lisszaboni rendszer szerinti oltalomban részesüljenek. Az uniós földrajzi árujelzők elvben gyors, magas szintű, határozatlan időre szóló oltalomban részesülhetnek a genfi szöveg valamennyi jelenlegi és jövőbeli részes államában. Az így létrehozott többoldalú lajstrom a genfi szöveg szerinti oltalom tágabb földrajzi kiterjedésének köszönhetően növelné az európai földrajzi árujelzők ismertségét. A földrajzi árujelzőknek az EU csatlakozásából eredő fokozott nemzetközi oltalma várhatóan megerősíti és potenciálisan kiterjeszti a földrajzi árujelzők oltalmának a mezőgazdaság jelentős hozzáadott értéket előállító ágazatában az inkluzív növekedésre és foglalkoztatásra, a kereskedelemre és a befektetésekre gyakorolt pozitív hatását, a vállalkozások és különösen a kkv-k versenyképességét, valamint a belső piac és a verseny működését, illetve a szellemi tulajdonjogok védelmét. A gazdálkodók és az élelmiszer-gyártók földrajzi árujelzővel ellátott termékeivel kapcsolatos szellemi tulajdonát különösen a nemzetközi piacokon veszélyezteti a kizsákmányolás és az elvesztés kockázata. Az EU-nak a lisszaboni rendszerhez történő csatlakozása lehetővé tenné a vidéki érdekelt felek számára, hogy nemzetközi szinten védjék meg azt, ami helyi szinten értéket jelent, és ily módon kiegyenlítsék az egységes termékszabványok és a mezőgazdasági termékekre nehezedő csökkenő

árnyomás irányába mutató szokásos globalizációs trendeket. A jelenlegi, politikai és gazdasági szempontból bizonytalan helyzetben ez a vidéki közösség számára jól látható bizonyítékot nyújtana arra vonatkozóan, hogy az EU a világ minden részén védi és óvja érdekeiket. Mivel a genfi szöveg nagyrészt egyenértékű a földrajzi árujelzővel ellátott mezőgazdasági termékek oltalmára vonatkozó uniós jogszabályokkal, nem várható, hogy az uniós csatlakozás a szóban forgó jogszabályok esetében lényeges kiigazításokat igényeljen.

Adminisztratív szempontból a genfi szöveg az összes tagállamban egységes szabályokat biztosít az oltalom megszerzéséhez, ezért egyszerűbb és hatékonyabb mechanizmust nyújt a jelenlegi uniós gyakorlattal szemben, amelyet a kétoldalú megállapodások révén lebonyolított helyi eljárások sokfélesége jellemez. Kereskedelempolitikai szempontból pedig igazolja az EU multilateralizmust támogató, felelősségteljes vezető szerepét. Az EU csatlakozása a jelenlegi helyzethez képest várhatóan nem jár többletköltségekkel vagy többletterhekkel a földrajzi árujelzők lisszaboni rendszer szerinti oltalmára törekvő uniós vállalkozások vagy EU-tagállamok számára. Sőt, a csatlakozás eredményeként várhatóan csökken ezen adminisztratív költségek és terhek mértéke.

A vállalkozások számára az EU csatlakozása nem jár plusz kiigazítási, megfelelési vagy tranzakciós költségekkel, illetve adminisztratív terhekkel, kivéve az esetleges egyéni vizsgálati díjakat, amelyeket a lisszaboni tagok felszámíthatnak, és amelyeket a nemzetközi eljárásból eredő megtakarítások mérsékelnek.

A genfi szöveg lehetővé teszi az EU számára, hogy a tagállamaival együtt csatlakozzon. A földrajzi árujelzővel ellátott mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós oltalmi rendszer egyetemes és kimerítő jellege ismeretében azonban a lisszaboni rendszerben részt vevő hét uniós tagállam által oltalom céljából bejelentett (jelenleg mintegy 800) és az uniós jogszabályok értelmében oltalomra jogosult eredetmegjelölések vagy földrajzi jelzések a nemzeti jogszabályok helyett kizárólag az uniós jogszabályok értelmében állhatnak oltalom alatt. Ugyanez vonatkozik a Lisszaboni Unióban tagsággal rendelkező harmadik országokból származó és általuk oltalom céljából benyújtott földrajzi árujelzők oltalmára. Ennek következtében az EU csatlakozása az uniós tagállamok számára azt eredményezi, hogy a lisszaboni rendszerben való részvételük kevesebb adminisztratív teherrel jár.

Sőt, az EU csatlakozását követően lehetőség nyílik a lisszaboni rendszer szerinti lajstromra történő hivatkozásra, és így nem kell részletesen tárgyalni a földrajzi árujelzők kétoldalú oltalmáról. Ez pedig összhangban állna a szellemi tulajdonjogok egyéb területeihez fűződő gyakorlattal, amely szerint az EU arra biztatja partnereit, hogy csatlakozzanak a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos nemzetközi megállapodásokhoz, például a szerzői jogról szóló berni egyezményhez és a védjegyekről szóló madridi jegyzőkönyvhöz, ahelyett, hogy az érdekelt feleket összezavaró, sokféle kezdeményezésből álló hálózatot hoznának létre.

Az EU belépése valószínűleg arra fogja ösztönözni a harmadik országokat, hogy csatlakozzanak a lisszaboni rendszerhez, mivel ez a teljes Lisszaboni Unióban oltalmat biztosít termékeik számára, és ha rendszerük az uniós rendszerrel egyenértékű, élvezhetik az egyes földrajzi árujelzők hatékony vizsgálati eljárásainak előnyeit.

Az EU csatlakozása különösen a fejlődő országokra gyakorolna jótékony hatást, amelyek a genfi szöveghez történő csatlakozást tervezik, mivel földrajzi árujelzőik a lisszaboni rendszeren keresztül oltalomban részesülhetnek. A 17 tagból álló afrikai

OAPI (szellemi tulajdonjogokkal foglalkozó iroda) is érdeklődik a Lisszaboni Unióhoz történő csatlakozás iránt, ami jól mutatja, hogy milyen a földrajzi árujelzők milyen hathatós eszközül szolgálhatnak a fejlődő országok gazdálkodói jogainak és hagyományos értékének védelméhez.

Az esetleges hátrányok közé sorolható az, hogy a lisszaboni rendszernek egyelőre korlátozott a tagsága, valamint az aggály, hogy a földrajzi árujelzőkkel kapcsolatban a WTO-n belüli előrelépés egyre távolabb kerül; egyes uniós tagállamoknak az EU csatlakozásával kapcsolatos szkepticizmusa, valamint a pénzügyi vonzatokat illető bizonytalanság. A genfi szöveg szerinti modernizált rendszer azonban vonzóbb lehet a lehetséges új tagok számára; a WIPO-n belüli előrehaladás akár kedvezően is hathat a WTO-ban a földrajzi árujelzőkkel kapcsolatos vitákra, mivel megfelelő szinergiákat alakít ki, és a felülvizsgált Lisszaboni Megállapodást közelebb viszi a WTO-eljáráshoz; a lisszaboni rendszerrel kapcsolatban fenntartásokkal élő uniós tagállamoknak nem muszáj csatlakozniuk; továbbá a lisszaboni rendszer tagjai előrelépéseket értek el a lisszaboni rendszer pénzügyi fenntarthatóságának biztosítására irányuló erőfeszítéseik terén.

Összességében az EU-nak a Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozásából származó előnyök ellensúlyozzák a hátrányokat. Ahhoz, hogy az EU csatlakozhasson a lisszaboni rendszerhez, a Bizottságnak javaslatot kell tennie azon jogi aktusokra, amelyek az EU-nak a Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozásához és annak végrehajtásához szükségesek.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Nem alkalmazható

- **Alapjogok**

Az Uniónak a Lisszaboni Unióban a genfi szöveg szerződő feleként való részvétele összhangban áll az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (2) bekezdésével, amely szerint a szellemi tulajdon védelmet élvez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Lásd a mellékelt pénzügyi kimutatást.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Nem alkalmazható

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Nem alkalmazható

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Nem alkalmazható

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) ahhoz, hogy az Unió a közös kereskedelempolitikájával kapcsolatos kizárólagos hatáskörét teljes körűen gyakorolni tudja, az (EU) .../... tanácsi határozat² értelmében az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegének („a genfi szöveg”)³ szerződő felévé válik. A genfi szöveg szerződő felei az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó Lisszaboni Megállapodás által létrehozott Különleges Unió⁴ („Különleges Unió”) tagjai. Az (EU) .../... határozat 3. cikkével összhangban az Uniót a Különleges Unióban a Bizottság képviseli.
- (2) Célszerű olyan szabályokat létrehozni, amelyek lehetővé teszik az Unió számára, hogy a genfi szöveghez történő csatlakozását követően teljes körűen gyakorolja valamennyi jogát és kötelezettségét.
- (3) A genfi szöveg biztosítja az eredetmegjelölések – beleértve az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendeletének⁵, valamint az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendeletének⁶ fogalommeghatározása szerinti „eredetmegjelöléseket” – és a földrajzi jelzések védelmét, amelyekre a rendelet a továbbiakban együttesen földrajzi árujelzőként hivatkozik.
- (4) Az Uniónak a genfi szöveghez való csatlakozását követően a Bizottságnak első lépésként kérelmet kell benyújtania a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájához („Nemzetközi Iroda”), hogy az Unió területéről származó és ott oltalmat élvező földrajzi árujelzők jegyzékét vegye fel a saját lajstromába

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL L [...], [...], [...] o.

³ http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf

⁴ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete (2012. november 21.) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 343., 2012.12.14., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(„nemzetközi lajstrom”). Egy ilyen jegyzék összeállításánál a kritériumoknak – amint az Uniónak a földrajzi árujelzők oltalmával kapcsolatos egyes kétoldalú és regionális megállapodásai esetében is megfigyelhető – különösen a termelési és kiviteli értéket, az egyéb megállapodások szerinti oltalmat, valamint az érintett harmadik országokban tapasztalható aktuális vagy lehetséges visszaéléseket kell figyelembe vennie.

- (5) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban oltalmat élvező és lajstromba vett további földrajzi árujelzőt a nemzetközi lajstromba is felvegyenek, érdemes egy későbbi időpontban felhatalmazni a Bizottságot arra, hogy saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam, illetve termelői érdekcsoport kérésére vagy kivételes esetekben egyetlen termelő kérésére kezdeményezze e további földrajzi árujelzők nemzetközi lajstromba vételét.
- (6) Megfelelő eljárásokat kell kialakítani annak érdekében, hogy a Bizottság értékelhesse az olyan, a genfi szöveg szerződő feleinek területéről származó és nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelzőket, amelyek nem uniós tagállamok („szerződő fél harmadik országok”), hogy ezen eljárások segítségével dönthessen az Unión belüli oltalom megadásáról vagy adott esetben annak megszüntetéséről.
- (7) A szerződő fél harmadik országokból származó és nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelzők oltalmának az Unió általi érvényesítését a genfi szöveg III. fejezetével és különösen 14. cikkével összhangban kell végezni, amely előírja valamennyi szerződő fél számára, hogy hatékony jogorvoslati eszközöket bocsásson rendelkezésre a lajstromozott eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmához, továbbá saját jogrendszerétől és joggyakorlatától függően rendelje el, hogy az oltalmat biztosító jogi eljárásokat hatóság vagy valamely érdekelt fél – természetes vagy jogi, köz- vagy magánszektorbeli személy – is kezdeményezhesse. A földrajzi árujelzők mellett a védjegyek oltalmának biztosítása érdekében – tekintettel a korábbi védjegyjogok védelmére (lásd a genfi szöveg 13. cikkének (1) bekezdését) – biztosítani kell az Unióban oltalmat élvező vagy használt korábbi védjegyek, valamint nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelzők együttes fennállását.
- (8) Hét tagállam tagja a Különleges Uniónak, és mint olyan, elfogadta a szerződő fél harmadik országok földrajzi árujelzőinek oltalmát. Ahhoz, hogy e tagállamok rendelkezzenek az Uniónak a genfi szöveghez történő csatlakozása előtt vállalt nemzetközi kötelezettségeik teljesítésére szolgáló eszközökkel, olyan átmeneti rendelkezést kell bevezetni, amelynek hatása csak nemzeti szinten jelentkezik, és nem befolyásolja az Unión belüli vagy a nemzetközi kereskedelmet.
- (9) Méltányosnak tűnik, hogy a genfi szöveg, valamint a Lisszaboni Megállapodás és a genfi szöveg szerinti Közös Végrehajtási Szabályzat értelmében a földrajzi árujelző nemzetközi lajstromba vételére vonatkozó bejelentés Nemzetközi Irodához történő benyújtásáért fizetendő díjat, továbbá a nemzetközi lajstromba történő egyéb bejegyzések tekintetében, valamint a kivonatok, igazolások vagy a nemzetközi lajstrom tartalmával kapcsolatos információk kiadásáért fizetendő díjakat az a tagállam viselje, amelyből a földrajzi árujelző származik. Ez nem akadályozza a tagállam azon döntését, hogy e díjakat behajtsa azon földrajzi árujelzőt használó termelői csoportoktól vagy termelőktől, amelynek nemzetközi lajstromozásáról szó van.
- (10) A Különleges Unió működési költségvetésében keletkező hiányok fedezéséhez az Uniónak gondoskodnia kell az éves költségvetésében e célra rendelkezésre álló különleges hozzájárulásról.

- (11) Az Uniónak a Különleges Unióban való tagságának megvalósítását szolgáló egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy összeállíthassa a földrajzi árujelzők jegyzékét, amelyet a genfi szöveghez való csatlakozást követően nemzetközi lajstromozás céljából benyújt a Nemzetközi Irodához, hogy valamely földrajzi árujelző nemzetközi lajstromozására irányuló későbbi kérelmet nyújtson be a Nemzetköz Irodához, felszólalást utasítson el, döntsön arról, hogy valamely nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelzőt oltalomban részesít-e vagy sem, és hogy törölje a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző Unióban nyújtott oltalmát. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁷ megfelelően kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez („a genfi szöveg”) történő csatlakozását követő jogainak és kötelezettségeinek végrehajtásához kapcsolódó szabályokat állapítja meg.

E rendelet alkalmazásában az eredetmegjelölések – beleértve az 1151/2012/EU rendelet és az 1308/2013/EU rendelet fogalommeghatározása szerinti „eredetmegjelöléseket” – és a földrajzi jelzések a továbbiakban együttesen földrajzi árujelzőként szerepelnek.

2. cikk

Földrajzi árujelzők nemzetközi lajstromozása a csatlakozáskor

Az Uniónak a genfi szöveghez való csatlakozását követően a genfi szöveg 5. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak az uniós jog szerint oltalom alatt álló és lajstromba vett, az Unió területéről származó földrajzi árujelzők lajstromozása céljából kérelmet kell benyújtania a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájához („Nemzetközi Iroda”).

A 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben összeállítja a földrajzi árujelzők első bekezdésben említett jegyzékét.

A második bekezdésben említett jegyzék összeállításához a Bizottság különösen a következőket veszi figyelembe:

- a) a földrajzi árujelző termelési értéke;
- b) a földrajzi árujelző exportértéke;
- c) a földrajzi árujelző egyéb nemzetközi megállapodások szerinti oltalma;
- d) a földrajzi árujelzővel való aktuális vagy lehetséges visszaélések a Különleges Unió más tagországaiban;
- e) a Különleges Unió többi tagjának területéről származó és a Nemzetközi Iroda lajstromába („nemzetközi lajstrom”) felvett földrajzi árujelzők teljes száma.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

3. cikk

Az Unió földrajzi árujelzőinek későbbi nemzetközi lajstromozása

Az Unió a genfi szöveghez történő csatlakozását követően a Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam, illetve termelői érdekcsoport kérésére vagy az Unióban oltalom alatt álló és lajstromba vett földrajzi árujelzőt használó egyetlen termelő kérésére végrehajtási jogi aktusokat fogad el annak érdekében, hogy valamely, az uniós jog szerint oltalom alatt álló és lajstromba vett, az Unió területéről származó földrajzi árujelző nemzetközi lajstromozására irányuló kérelmet nyújtson be a Nemzetközi Irodához.

A Bizottság figyelembe veszi a 2. cikk harmadik bekezdésében meghatározott kritériumokat annak mérlegeléséhez, hogy nyújtson-e be nemzetközi lajstromozásra irányuló kérelmet. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. cikk

A nemzetközi lajstromba vett, harmadik országokból származó földrajzi árujelzők értékelése

1. A Bizottság értékeli a genfi szöveg 6. cikkének (4) bekezdése szerint a Nemzetközi Iroda által bejelentett, a nemzetközi lajstromba vett földrajzi jelzésekkel kapcsolatos közleményt, amelyekkel kapcsolatban a genfi szöveg 1. cikkének xv) pontjában meghatározott, származási hely szerinti szerződő fél nem tagállam, annak megállapítása érdekében, hogy az tartalmazza-e a Lisszaboni Megállapodás és a genfi szöveg szerinti Közös Végrehajtási Szabályzat („Közös Végrehajtási Szabályzat”)⁸ 5. szabályának (2) bekezdésében felsorolt kötelező elemeket, valamint e Végrehajtási Szabályzat 5. szabályának (3) bekezdésében felsorolt, minőségre, hírnévre vagy jellemzőkre vonatkozó adatokat, továbbá annak értékelése érdekében, hogy a közlemény olyan termékre vonatkozik-e, amellyel kapcsolatban jelenleg az Unión belül a földrajzi árujelzőkre vonatkozó oltalom biztosított. Ezen értékelés elvégzésének időtartama nem haladhatja meg a négy hónapot, és nem terjedhet ki az Unió egyéb, a termékek forgalomba hozatalával, és különösen az egészségügyi és növény-egészségügyi szabványokkal, forgalmazási előírásokkal és az élelmiszerek címkézésével kapcsolatos rendelkezéseinek értékelésére.
2. Amennyiben az 1. bekezdés szerint végzett értékelés alapján a Bizottság úgy véli, hogy az említett bekezdésben megállapított feltételek első látásra teljesülnek, az Unióban oltalom alá vonásra javasolt földrajzi árujelzőt a termék fajtájával és a származási országgal együtt közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában.
3. Amennyiben az 1. bekezdés szerint végzett értékelés alapján a Bizottság úgy véli, hogy az említett bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus révén határoz a földrajzi árujelző oltalom alá vonásának elutasításáról. A 13. cikk (1) bekezdésében említett bizottságok hatáskörébe nem tartozó termékek földrajzi árujelzői tekintetében a határozatot a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása nélkül fogadja el.

⁸ A Lisszaboni Megállapodás és a Lisszaboni Megállapodás genfi szövege szerinti, a Lisszaboni Unió Közggyűlése által 2017. október 11-én elfogadott Közös Végrehajtási Szabályzat http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, WIPO A/57/11. sz. dokumentum, 2017. október 11.

A genfi szöveg 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított egy éven belül a genfi szöveg 6. cikke (4) bekezdésének megfelelően értesíti a Nemzetközi Irodát a nemzetközi lajstromozás hatályának a saját területén történő elutasításáról.

5. cikk

A nemzetközi lajstromba vett, harmadik országokból származó földrajzi árujelzőkkel kapcsolatos felszólalási eljárás

1. A földrajzi árujelző megnevezésének az Európai Unió Hivatalos Lapjában a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban történő közzétételének időpontjától számított két hónapon belül valamely tagállam hatóságai vagy a származási hely szerinti szerződő féltől eltérő harmadik ország hatóságai vagy az Unióban vagy a származási hely szerinti szerződő féltől eltérő harmadik országban jogos érdekekkel rendelkező és ott letelepedett természetes vagy jogi személy az Unió valamely hivatalos nyelven felszólalást nyújthat be a Bizottsághoz.
2. A felszólalás csak akkor fogadható el, ha azt az 1. bekezdésben megállapított határidőn belül nyújtják be, és ha a következő állítások közül egyet vagy többet tartalmaz:
 - a) a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző ütközik valamely növény- vagy állatfajta nevével, és ezáltal alkalmas arra, hogy a termék tényleges származása tekintetében megtéveszse a fogyasztókat;
 - b) ha nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző teljes egészében vagy részben azonos alakú az Unióban már oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel, továbbá az oltalomra javasolt földrajzi árujelző a helyi és hagyományos használati feltételek és a megjelenítés tekintetében a gyakorlatban nem különül el megfelelően az Unióban már oltalom alatt állótól, figyelembe véve azt is, hogy biztosítani kell az érintett termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a fogyasztók megtévesztésének elkerülését;
 - c) a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző Unióban történő oltalom alá vonása egy korábbi védjegyjogot sértene;
 - d) a javasolt földrajzi árujelző Unióban történő oltalom alá vonása veszélyeztetné egy vele részben vagy teljesen azonos elnevezés használatát vagy egy védjegy exkluzív jellegét, vagy az olyan termékek gazdasági értékét, amelyek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való, a 4. cikk (2) bekezdése szerinti közzététel időpontját megelőzően már legalább öt éven keresztül jogszerűen forgalomban voltak;
 - e) a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző olyan termékhez fűződik, amelynek tekintetében az EU-ban jelenleg nem biztosított a földrajzi árujelzők oltalom alá vonása;
 - f) az a megnevezés, amelyre a lajstromba vételt kérvényezik, az Unió területén köznevesült.
3. A felszólalás 2. bekezdésben felsorolt indokait a Bizottság az Unió területével vagy annak egy részével összefüggésben mérlegeli.

6. cikk

A nemzetközi lajstromba vett, harmadik országokból származó földrajzi árujelzők Unióban történő oltalom alá vonására irányuló határozat

1. Amennyiben a Bizottsághoz nem érkezik felszólalás, vagy a beérkezett felszólalás nem elfogadható, a Bizottság a nem elfogadható felszólalásokat adott esetben elutasítja, és a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus révén határoz a földrajzi árujelző oltalom alá vonásáról.
2. (2) Amennyiben a Bizottsághoz az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott, nem elfogadható felszólalás érkezik, a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus révén határoz arról, hogy oltalom alá vonja-e a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelzőt. A 13. cikk (1) bekezdésében említett bizottságok hatáskörébe nem tartozó termékek földrajzi árujelzői tekintetében a határozatot a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása nélkül fogadja el.
3. (3) A földrajzi árujelző oltalom alá vonására vonatkozó, az 1. vagy 2. bekezdés szerinti határozat rögzíti az oltalom hatályát, továbbá tartalmazhat a genfi szöveggel összeegyeztethető feltételeket, valamint különösen egy, a genfi szöveg 17. cikkében és a Közös Végrehajtási Szabályzat 14. szabályában meghatározott átmeneti időszakot biztosíthat.
4. A genfi szöveg 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított egy éven belül a genfi szöveg 6. cikkének (4) bekezdésének megfelelően értesíti a Nemzetközi Irodát a nemzetközi lajstromozás hatályának a saját területén történő elutasításáról.

7. cikk

A földrajzi árujelzők használata

1. A Bizottság által a 6. cikk alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok az egyes termékek forgalomba hozatalára és különösen a mezőgazdasági piacok közös szervezésére, egészségügyi és növény-egészségügyi szabványokra és az élelmiszerek címkézésére vonatkozó egyéb konkrét uniós rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó. A Bizottság a csatlakozás időpontjában megfelelően tájékoztatja a Nemzetközi Irodát e használati feltételekről.
2. Az 1. bekezdésnek megfelelően a jelen rendelet alapján oltalom alatt álló földrajzi árujelzőket bármely, az adott terméket nemzetközi lajstrommal összhangban forgalmazó piaci szereplő használhatja.

8. cikk

A nemzetközi lajstromba vett, harmadik országokból származó földrajzi árujelző törlése

A Bizottság – saját kezdeményezésére vagy egy tagállam, harmadik ország, illetve jogos érdekekkel rendelkező természetes vagy jogi személy kellőképpen megindokolt kérésére – végrehajtási jogi aktusok útján határozhat a nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző oltalmának törléséről a következő körülmények valamelyikének vagy több körülmény fennállásának esetén:

- a) a földrajzi árujelző a származási hely szerinti szerződő fél területén már nem áll oltalom alatt;

- b) a földrajzi árujelző már nem szerepel a nemzetközi lajstromban;
- c) amennyiben a Közös Végrehajtási Szabályzat 5. szabályának (2) bekezdésében megállapított kötelező elemeknek vagy a Szabályzat 5. szabályának (3) bekezdése szerinti minőségre, hírnévre vagy tulajdonságokra vonatkozó jellemzőknek való megfelelés már nem biztosított.

Az első bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 13. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A Bizottság haladéktalanul értesíti a Nemzetközi Irodát az első bekezdéssel összhangban törölt földrajzi árujelző nemzetközi lajstromozása hatályának az Unió területén történő megsemmisítéséről.

9. cikk

A védjegyekhez fűződő viszony

1. Valamely földrajzi árujelző oltalma nem sérti az Unió területén jóhiszeműen bejelentett vagy lajstromozott, illetve jóhiszemű használat révén szerzett korábbi védjegy érvényességét.
2. A nemzetközi lajstromba vett földrajzi árujelző az Unió területén nem állhat oltalom alatt, amennyiben – figyelembe véve valamely védjegy jó hírnevét és elismertségét, valamint használatának időtartamát – az említett földrajzi árujelzőnek az Unió területén történő oltalom alá vonása a termék tényleges mibenlétét illetően alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére.
3. A 2. bekezdés sérelme nélkül az Unió területén jóhiszeműen bejelentett vagy lajstromozott, illetve jóhiszemű használat révén szerzett korábbi védjegy, amelynek használata ellentétes lenne valamely földrajzi árujelző oltalmával, valamely földrajzi árujelző oltalmától eltérően az érintett termék tekintetében a továbbiakban is használható és megújítható, feltéve, hogy az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1001 rendelete⁹ értelmében a törlés vagy a védjegyo ltalom megszűnésének okai nem állnak fenn. Ilyen esetekben a földrajzi árujelző használata és az érintett védjegy használata egyaránt megengedett.

10. cikk

Átmeneti oltalom

1. Azok a tagállamok, amelyek az Unió genfi szöveghez történő csatlakozása előtt már a Különleges Unió tagjai voltak, nemzeti oltalmi rendszer segítségével oltalomban részesíthetnek az 1958. évi lisszaboni megállapodásban vagy az 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Lisszaboni Megállapodásban részes harmadik országokat, attól a naptól számítva, amikor az Unió a genfi szövegnek szerződő felévé válik, ugyanebben az időpontban vagy abban az időpontban, amelyben a földrajzi árujelző nemzetközi lajstromban történő lajstromozását a tagállam a Bizottságnak bejelentette, a Különleges Unió szerint lajstromba vett földrajzi árujelzők tekintetében.

E nemzeti oltalmi rendszerek vagy azon a napon szűnnek meg, amelyen a jelen rendelet szerinti oltalomra vonatkozó határozat megszületik, vagy amelyen a nemzetközi oltalom hatálya megszűnik.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1001 rendelete (2017. június 14.) az európai uniós védjegyről (HL L 154., 2017.7.16., 1. o.).

2. Amennyiben egy harmadik ország szerinti elnevezést e rendelet alapján nem jegyzik be, a nemzeti oltalmi rendszer következményei kizárólag az érintett tagállam felelősségi körébe tartoznak.
3. A tagállamok által az (1) bekezdés szerint meghozott intézkedések csak nemzeti szinten járnak joghatással, és nem érintik az Unión belüli és a nemzetközi kereskedelmet.

11. cikk

Díjak

A genfi szöveg 7. cikke értelmében a földrajzi árujelző nemzetközi lajstromba vételére vonatkozó bejelentés Nemzetközi Irodához történő benyújtásáért fizetendő díjat, valamint a kivonatok, igazolások vagy a nemzetközi lajstrom tartalmával kapcsolatos információk kiadásáért fizetendő díjakat az a tagállam viseli, amelyből a földrajzi árujelző származik.

Ez nem akadályozza a tagállam azon döntését, hogy e az első bekezdésben említett összegeket behajtsa azon földrajzi árujelzőt használó termelői csoportoktól vagy termelőtől, amelynek nemzetközi lajstromozásáról szó van.

12. cikk

Különleges pénzügyi hozzájárulás

Amennyiben a Különleges Unió bevételeit a genfi szöveg 24. cikke (2) bekezdésének v. pontja szerinti forrásokból kell fedezni, az Unió gondoskodik az éves költségvetésében e célra rendelkezésre álló forrásból fedezett különleges hozzájárulásról.

13. cikk

Bizottsági eljárás

1. A 182/2011/EU rendelet értelmében a Bizottság munkáját a következő termékek esetében a következő bizottságok segítik:
 - a) az 1308/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó borászati termékek esetében az említett rendelet 229. cikke által létrehozott, mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság;
 - b) az Európai Parlament és a Tanács 251/2014/EU rendeletének¹⁰ 3. cikkében meghatározott ízesített borászati termékek esetében az említett rendelet 34. cikke által létrehozott, az ízesített borászati termékekkel foglalkozó bizottság;
 - c) az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendeletének¹¹ 2. cikkében meghatározott szeszes italok esetében az említett rendelet 25. cikke által létrehozott, a szeszes italokkal foglalkozó bizottság;

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 251/2014/EU rendelete (2014. február 26.) az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról és az 1601/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 84., 2014.3.20., 14. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendelete (2008. január 15.) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 39., 2008.2.13., 16. o.).

- d) az 1151/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése első albekezdésének hatálya alá tartozó termékek esetében az említett rendelet 57. cikke által létrehozott, mezőgazdasági termékek minőségpolitikájával foglalkozó bizottság;
2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

14. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS		FS/18/YG/mh agri.ddg1.a.2(2018)1387240 6.221.2018.1 DÁTUM: 2018.3.5.	
1. KÖLTSÉGVETÉSI TÉTEL: 05 06 01		ELŐIRÁNYZATOK: 7,228 millió EUR	
2. CÍM: Javaslat – az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Uniónak az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről			
3. JOGALAP: Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke			
4. CELKITÜZÉSEK: Az Európai Uniónak a Lisszaboni Unióban az eredetmegjelölésekről és a földrajzi jelzésekről szóló Lisszaboni Megállapodás genfi szövegének szerződő feleként való tagságának megvalósítására szolgáló szabályok megállapítása			
5. PÉNZÜGYI HATÁSOK	12 HÓNAPOS IDŐSZAK (millió EUR)	FOLYÓ PÉNZÜGYI ÉV 2018 (millió EUR)	KÖVETKEZŐ PÉNZÜGYI ÉV 2019 (millió EUR)
5,0 KIADÁSOK – AZ EU-KÖLTSÉGVETÉS TERHÉRE (VISSZATÉRÍTÉSEK/BEAVATKOZÁSOK) – NEMZETI HATÓSÁGOK – EGYÉB	–	1,0 1,0 – –	1,0 (becslés)
5,1 BEVÉTELEK – AZ EU SAJÁT FORRÁSAI (LEFÖLÖZÉSEK/VÁMOK) – NEMZETI SZINTŰ BEVÉTELEK			
	2020	2021	2022
5.0.1 KIADÁSI ELŐIRÁNYZAT			
5.1.1. BEVÉTELI ELŐIRÁNYZAT			
5.2 SZÁMÍTÁS MÓDJA: még nincs meghatározva			
6.0 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS VONATKOZÓ ALCÍMÉBEN SZEREPLŐ ELŐIRÁNYZATOKBÓL?			IGEN NEM
6.1 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS ALCÍMEI KÖZÖTTI ÁTCSOPORTOSÍTÁSSAL?			IGEN NEM
6.2 SZÜKSÉG LESZ-E PÓTKÖLTSÉGVETÉSRE?			IGEN NEM
6.3 SZÜKSÉG LESZ-E ELŐIRÁNYZATOK BEVEZETÉSÉRE A JÖVŐBENI KÖLTSÉGVETÉSEKBE?			IGEN NEM
ÉSZREVÉTELEK: A díjfizetés azt a tagállamot terheli, amelyből a földrajzi árujelző származik. A genfi szöveg 24. cikke (2) bekezdésének v. pontja értelmében azonban az Unió az éves költségvetésében e célra rendelkezésre álló forrásból fedezett különleges hozzájárulással is élhet. 2018-ban e célra a 05 06 01 költségvetési sorból 1 millió EUR-t különítenek el.			